

Prachtige rol Borgmans in 'Grafscript'

Theater

Mijn grafscript van Herbert

Achternbusch door De Tijd. Regie:
Sam Bogaerts. In: Brakke Grond, Amster-
dam, 3 maart. Daar vanavond.

De handen zijn al dood. Alsof hij is ingezwachteld als een mummie, zo zit hij daar, roerloos. Amenhotep, schrijver in het oude Egypte. Maar hij praat nog, en hoe. Hij heeft zichzelf geblinddoekt om beter te zien. Om beter naar binnen te kijken en zichzelf vragen te stellen: wat heb ik gedaan in mijn leven? Heb ik gekozen voor de liefde of voor mijn ambitie?

Zachtjes praat hij voor zich heen, terwijl zijn leerling aan de andere kant van de tafel alles opschrijft. Hun verhouding is duidelijk: regelmatig wijst de meester zijn pupil terecht. Warre Borgmans doet dat op onnavolgbare wijze. Met een knipoog, met ironie en vooral met veel humor. En dat is precies wat deze bijna-monoloog nodig heeft.

De Duitse auteur Herbert Achternbusch kon zich geen betere vertolker wensen dan Borgmans voor zijn tekst *Mijn Grafscript*. Het stuk is een terugblik op een schrijversleven, vol met herinneringen en overwegingen. Intussen zien we hoe dun de scheidslijn is tussen leven en dood. Want de schrijver Amenhotep is hier om te sterven.

Warre Borgmans is een acteur die zijn publiek als het ware naar zich toe zuigt. Je zou het liefst een paar rijen willen opschuiven om vlak onder zijn adem te zitten en te zien wat hij precies doet. En dat alles zonder een zweem van effectbejag, uiterst geserreerd.

Dit is meesterschap van een begenadigd acteur. Voeg daarbij het uiterst smaakvol decor van Eric Lagrain, de vaste ontwerper van De Tijd, en de eigenaardige tekst die je alle kanten van het leven laat zien.

In de regie van Sam Bogaerts wordt die cryptische taal helder als glas. De schrijver neemt het op voor de zwakkeren. Dat heeft hij zijn geliefde beloofd, die eerder ging dan hij. Nu heeft hij zich verzoend met de dood, nu kan hij sterven.

Marian Buijs